כל המנחות פרק ראשון מנחות יב.

פיגול וחייבין עליו כרת [6]זה הכלל [7]כל הקומץ [8][או] נותן בכלי המוליך המקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ למקומו פסול ואין בו כרת חוץ לזמנו פיגול וחייבין עליו כרת ובלבד שיקריב המתיר במצותו כיצד קרב [9]המתיר במצותו קמץ בשתיקה נתן בכלי [10] והוליך והקטיר חוץ לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליך והקטיר בשתיקה או שקמץ ונתן בכלי והוליך והקטיר חוץ לזמנו זהו שקרב המתיר במצותו [11]כיצד לא קרב המתיר במצותו קמץ חוץ למקומו נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ למקומו או שקמץ [12] נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ למקומו [13] זהו שלא קרב המתיר במצותו [14]מנחת חוטא ומנחת קנאות שקמצן שלא לשמן נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליך והקטיר שלא לשמן או שקמץ ונתן בכלי והוליך והקטיר שלא לשמן [15]זהו שלא קרב המתיר במצותו לאכול כזית [16]בחוץ [17] כזית למחר כזית למחר בחוץ כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ פסול ואין בו כרת [18] א"ר יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קרמה למחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת אם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן פסול ואין בו כרת וחכמי' אומרים [19]זה וזה פסול ואין בו כרת: **גמ'** [20]**איבעיא להו** [21]**לדברי האומר שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן** [22]**וקיימא לן דאותן שירים אסורים באכילה** [23]**מהו דתיהוי להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול** [24]**ולפקינהו מידי מעילה אמר רב הונא אפילו לר"ע** [25]**דאמר זריקה מועלת ליוצא ה"מ יוצא דאיתיה בעניה ופסול מחמת דבר אחר הוא אבל חסרון דפסולא דגופיה הוא לא מהני ליה הקטרה אמר ליה רבא אדרבה אפי' לר"א** [26]**דאמר אין זריקה מועלת ליוצא ה"מ יוצא דליתיה בפנים** [27]**אבל חסרון דאיתיה בפנים** [28]**מהניא ליה הקטרה אמר רבא מנא אמינא לה דתנן** [29]**הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ ותני רבי חייא הקומץ את המנחה ולא תני או כזית** [30] **מ"ט לא תני או כזית לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית וכיון דבמתן כלי** [31] **בהילוך ובהקטרה לא מתני ליה** [32] **כן נמלאה בנלא אבד כשרה דמרוייחו מזו לה ואבד לאחר קמילה** [33] :

וחכ"א אחד זה ואחד זה פסול ואין בו ברת. וא"ת היינו ת"ק וי"ל דלאחר למסמס כוותיה דכי האי גוונא משני בפ' המפלת (נדה ל.): **ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה בו'.** הוה מצי למימר ה"מ יוצא מקמתו אבל יוצא כולו לא כלאחרינו בפ"ק דמעילה (דף י.) והכא ניצא כולו דמי כיון דאחוריו באכילה ומיהו פלוגתא היא התם וא"ת למ"ד יצא כולו לא הא דתניא פרק ג) כל שעה (פסחים לד.) נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעי' ר"א אומר יחרוק פי' דיש דס אע"פ שאין בשר ר' יהושע אומר לא יחרוק פי' דאם אין בשר אין דס ומודה ר' יהושע דאם זרק הולכה על כרחך ניצא כולו דאי נמשייר כזית זורק לכתחילה ומדקאמר אם זרק הולכה ש"מ דזריקה מועלת ניצא כולו ושמא דרבי יהושע עדיפא מדר"ע א"נ לענין הרצאה שאני לרבי יהושע בין לכתחילה בין לדיעבד אפי' ניצא כולו ג) כדאמר בפ' כיצד צולין (שם עז:) אבל לעולם לא מיקבע בפיגול ולא נפיק מידי מעילה היכא דיצא כולו מידי דהוה אחסרון לרב הונא: **ותני רבי חייא בו'.** ולא תני אי כזית רבי חייא בו'. ולא תני אי כזית דבעיתא מצמתינו אלא דלא תני אי כזית והכי תני הקומץ את המנחה לאכול שייריה כו' זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר כו' ועל כרחין הא דמשמע ליה לרבי חייא אי כזית מיירי בשחסרו שייריה ועמדו על כך ולא היינו אי כזית משיריה דרישא כדפי' בקונטרס דא"כ הוה ליה מנחה שחסרה קודם קמילה ופסולה בקומץ ותו לא מיקבע בפיגול אלא משום דזה הכלל דפיפא קאי אכל מה דתנא ברישא וברישא תנא אי כזית א"כ נותן בכלי ומוליך ומקטיר עליה נמי קאי וכזית משיריה מיתוקם שפיר בשחסרו שייריה דהא מקטיר קומץ עליהן אבל ד) כזית מקטיר קומצה לא מיתוקם בשחסר קומץ ועמד על כזית דאי חסר קומץ בשעת מחשבה כבר נפסלה המנחה ותו לא מיפגלא ומשמע ליה לרבי חייא דאמר מיירי בחסר ועמד על כזית מ"ה מ"ש מיירי בחסר ועמד על כזית דבהא מצינא לפרושי ליה כגון בשחסרו שייריה ולא ג) בחסר ועמד על כזית דבהא מצינא לפרושי ליה כגון שחסרו שיריה אחר הקמיצה כך נמצא ברש"י ישן של כתיבת יד:

גמ' מהו דפסלי להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול. כגון [34] אם הקטיר הקומץ ע"מ לאכול הני שיריה מוץ [35] לזמנו מקבעי בפיגול כהך הקטרה כהקטרה מעליא הואיל וכרשות מקטיר לו דלמא כיון דאין שייריה נאכלים ה"ל כמחשב לאכול למחר דבר שאין דלכו לאכול כו' [36] כדאמר לקמן (דף ח.) דלא מהניא מחשבתו: **אי נמי לאפוקינהו** [37] **ממעילה.** אם הקטירו כדרכו בשמיקה מי אמרינן כיון דניתן רשות להקטירו הוא הקטרה מעליא ומפקא לשייריה מידי מעילה כהקטרה מעליא' דאמר בגמ' מעילה בפ' מטמא הטוף (דף ט.) הנמצאות מועלין בהן משהקדשו קרב הקומץ חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא ואין מעילה לשייריה כו' דה"ל שעת היתר להכניס וכל שיש לו שעת היתר להכניס אין בו מעילה בפ"ק דמעילה [38.] אי דלמא כיון דסוף סוף אין שייריה נאכלין הוי להו דבר שאין לו [39] היתר להכניס ולא נפקי ממעילה: **אפילו ר"ע דאמר.** בפ"ק דמעילה (דף ז.) זריקה מועלת ליוצא [40] מוץ לקלעים למיהוי כדבר שיש לו היתר להכניס ולמיפק מידי אפשר מעילות [41] (ר"ע אומר אין מועלין בו) דזריקתו הוציאתו מידי מעילה אע"פ שאינה לא] מתרת בשמיקה אעפ"כ מועלת לו להוציאו מידי מעילה: **מתמה דבר אחר.** אויר ירושלים פוסלו שיצא [42] ממעילה: [43]ר"א ס"ל דפסול יוצא חמור [44] מתמרון: **מנא אמינא לה.** דמהניא להו הקטרה לפיגול ולליאת [45] מעילה: **ותני רבי חייא.** לא מתני' [46] ולא תני אי כזית לא בפגול ולא בפסול: **מ"ט לא תני אי כזית.** משיריה למחר: **לאו.** משום דמאן דקתני אי כזית והמוליך והמקטיר לאכול דבר כו' [47] אי להקטיר קומצה אי כזית מקומצה לאחר: **כגון שחסרו שיריה.** ועמדו על כזית [48] ולא תני אי כזית ולא תני אי כזית ע"מ לאכול כזית שיריה למחר דהקטרה מהניא היכא שחסרו שיריה אחר הקמיצה כך נמצא ברש"י ישן של כתיבת יד: [49] ראפר חסרו (נותן) (כותבו) להקטיר את הקומץ מוקי לה כו' אפ"ה הוי: [50] פיגול דהכי חשיב בהן הריני קומץ ע"מ שאם יחסרו השיריה ריעשרו על כזית למחר דכזית ונתן בכלי ומוליך ונתן בכלי ומוליך ומקטיר נמי בגון שחסרו שיריה ועמדו על כזית ואמר הריני נותן בכלי ומוליך ומקטיר ע"מ לאכול כזית שיריה למחר ותיבה הכי בגמ': [51] ההילך והקטיר נוסחא אחרינא וחישב באחד מהם לאכול שיריה חוץ לזמנו: [52] בכלי והילך והקטיר: [53] חוטא ומנחת קנאות: [54] דפסולות אם קומצו שלא לשמן ושלשת שאר העבודות חוץ לזמנו או אפילו הראשון חוץ לזמנו הרשאר שלא לשמן הרצאר מיירי פיגול הסיד המ"ר או שקמץ או נתן בכלי או הלך או הקטיר שלא לשמן הרשאר ע"כ לאכול

מסורת הש"ס

[1] אמתים יב.: [2] לעיל [3] לקמן יג.: [4] כ.: [5] וכ"ה כנו: סה.. [6] לעיל ט.. [7] [לקמן יג. בפרש"י בפרק הלוה נדפס ביאור רמב"ם בפס הרי"מ וסרי"ם בנו על מנחות [8] (מעילה ז. לקמן מז.), [9] (שם), [10] (לי פרשה ח), [11] (מכלי הקדשים. ל"ק. [12] מתן לפי כנגד קבלה והולכה מי. ל"ק. [13] קומץ המתיר. ל"ק. [14] (ויקרא יט.), [15] (ויקרא כב.), [16] מיסב לי שקומץ ונתן חד"ל. ל"ק. [17] לשמן הס"ל ולמ"ר ד"ה שלא קרב. ל"ק. [18] שמיקן. ל"ק. [19] ל"ק מ"ז. [20] דלי יהודה פליג אמ"ק כן נענינה אחת כין בשני עבודות הס"ל למ"ר ד"ה דיש לחוש מי הוליאתו שניה מידי מנת הס"ל פל"ל. ל"ק. [21] דתמן בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקה דמיס רע"א כו'. ל"ק. [22] [ל"ל דר' מקיבא]. [23] אמר ליה רבא דרבא ס"ל דפסול יוצא מי. ל"ק. [24] לאחמיר הס"ל אחמ"ר ד"ה לאו מטוס דקתני לו כזית מטמא ליה כגון שהקטיר שיריה ומקטיר ע"מ לאכול כזית ומי הדר ומני הנתן בכלי המוליך ומקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול הרינו לאחמר הרינו נותן בכלי ומוליך ומקטיר ע"מ לאכול כזית על שיריה לאו דבר שדרכו לאכול [25] לאחמיר הס"ל אחמ"ר ד"ה לאו מטוס דקתני לו כזית מטמא ליה כגון שהקטיר שיריה ומקטיר ע"מ לאכול כזית ומי הדר ומני הנתן בכלי המוליך ומקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול הרינו נותן בכלי ומוליך ומקטיר ע"מ לאכול כזית [26] מתני' מטמא ליה כזית [27] מטמא ליה כזית [28] מטמא ליה כזית [29] מטמא ליה כזית [30] מטמא ליה כזית [31] מטמא ליה כזית [32] מטמא ליה כזית [33] מטמא ליה כזית [34] מטמא ליה כזית [35] מטמא ליה כזית [36] מטמא ליה כזית [37] מטמא ליה כזית [38] מטמא ליה כזית [39] מטמא ליה כזית [40] מטמא ליה כזית [41] מטמא ליה כזית [42] מטמא ליה כזית [43] מטמא ליה כזית [44] מטמא ליה כזית [45] מטמא ליה כזית [46] מטמא ליה כזית [47] מטמא ליה כזית [48] מטמא ליה כזית [49] מטמא ליה כזית [50] מטמא ליה כזית [51] מטמא ליה כזית [52] מטמא ליה כזית [53] מטמא ליה כזית [54] מטמא ליה כזית

גליון הש"ס

גמ' אבל חכמים דאיתא בבנים. עיין לקמן דף מז ע"ב תוספות ד"ה נמרה:

מוסף רש"י

זה הכלל כל הקומץ או נותן בכלי המוליך וכו'. קמשיב לטעון ד' עבודות תמוטות, קומץ דמי לשחסר חד טעל ומפרש חלק נגוב מחלק כהנים וקן זה (להלן יג.), ובלבד שיקריב המתיר כמצותו. שלא יהיה כו פסול אחר, אם יש בו פסול מחשבה אחרת יצא מידי פיגול כדלעיל לעל דמחשבות מולילות זו מזו (לקמן כט:). אמר ר' יהודה. אמולה מתני' פליג דלים ליה מחשבות מולילות זו מזו אלא אם כן קדם פסולו לפיגול, דהו לא קניע ליה כהדלאחר כשר ובעבודה אחת נמי פליג דאים ליה תפוס לגבן אחשן (שם). רקיע"ל דאותן שיריים אסורים באכילה. דהא קא דמן המנחה לא משמעי אלא בשיריים (לעיל ט:).

שיטה מקובצת

[1] והוליך בכלי והמוליך והמקטיר לאכול: [2] בכלי והילך והקטיר חוץ לזמנו כו' נתן בכלי והילך והקטיר: [3] שקמץ ונתן: [4] תיבות הזו שלא קרב המתיר כמצותו נמחק: [5] כזית למחר. עי' (לקמן יג לא) ברש"י: [6] אמר ר' יהודה (שם דף לא) ברש"י: [7] מהו דתימא (ע"ש דף כז בתוס'): [8] מהניא ליה הקטרה. ואיתא מאי שנא אם דאין השיריים נאכלים היה מהניא הקטרה לפנולי מאי שנא הא דאמרינן (בזבחים דף כז.) דזריקה דלא מכשרא בשר לא מפגלא ר"ל דלא דמי ד"הכא מיירי בשהקטרה היא בתיקונה אלא שהריציתא היא בחסרון השיריים אבל התם מיירי שלא היה הזריקה בתיקונה ויצ"ל קלקול הזריקה אין הבשר נאכלת בגון חישב בשחיטה ע"מ לזרוק למחר מה שצריך למעלה למטה או איסבא א"נ זרק דמים הניתנים למטה למעלה או איסבא ובגון באותו זריקה לאכול מן הבשר למחר או להקטיר מן האיברים למחר בהא קאמר דלא מיפגלא כן

עין משפט נר מצוה

קה א מיי' פ"ו מהל' פסולי המוקדשין הלכה ו:
קו ב ג מיי' שם הלכה ה:
קז ד מיי' שם הלכה ז:
קח ה ו מיי' שם פרק ט"ו הלכה כ:
קט ז מיי' שם הלכה ד:
ק ח מיי' פ"ג מהל' פסולי המוקדשין הלכה יח:
ק ט מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה ז:

שיטה מקובצת (המשך)

שיריים חוץ לזמנו דהוי שלא קרב המתיר: [6] בחוץ בזית למחר חישב באחת מן העבודות כו' מחשבות: [7] תיבות שחישב שחיתן נמחק: [8] אבל בחד עבודה מדה: [9] שחישב בתחילה: [10] אם הקטיר הקומץ. ודומה תינח אם הקטיר הקומץ לאכול שיריים למחר אבל אם חישב להקטיר הקומץ למחר לא שייך למימר הכי לכן נראה דמשום הכי מבטיא ליה אי מקבע בפיגול בראי' הקטרה משום דכיון דאין השיריים נאכלין הוי כאילו לא קרב המתיר כמצותו: [11] חוץ לזמנו מי מקבעי: [12] לאכול דאמר: [13] מידי מעילה: [14] שאין לו שעה היתר: [15] ליוצא דתנן בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקה דמים רבי אליעזר אומר מועלין בו כאילו לא נזרק דדם דאין זריקה מועלת ליוצא חוץ לקלעים למיהוי כדבר שיש לו שעה היתר לכהנים ולמיסק מידי אשם מעילות ד"ע אומר אין מועלין בו דזריקתו מוציאתו מידי מעילה: [16] שאינה מתיתו באכילה אפילו הכי מועלת: [17] חוץ מן הקלעים: [18] נפקא מידי מעילה: [19] חמור מפסול חסרון: [20] לפיגול וליציאתו מידי מעילה: [21] לאכול דבר שדרכו להקטיר קאי נמי מה דתנא במחשב לאכול שירים או כזית משיריה: [22] על כזית אחר הקמיצה ומחשב בהני ג' עבודות דאמר: [23] שירים אחרים ומש"ה לא תני ר' חייא או כזית משום דהוי לצדדין שהרי במחשב להקטיר הקומץ או כזית מן הקומץ למחר לא מצינו לפרושי ביה כגון שחסר הקומץ ועמד על כזית וחישב להקטיר אותו כזית המשייר לאכול למחר דבהכי לא מהניא ביה מחשבה אי חסר הקומץ ולא מיפגלא המנחה בהתיא מחשבה וכיון דלא מצי לפרושי או כזית הקטיר קומץ במחשבה דהני ג' עבודות המשייר לאכול למחר ומשום דלא מצי לפרושי לתרוייהו בחד נוחא לא תני ר' חייא או כזית כלל ואף על גב במחשב עבודה קמיצה הוה מצי לפיהני או כזית משיריה ולא ג) במחשב להקטיר קומצה או כזית מקומצה כגון שחסרו ועמדו על כזית שהרי לא מהניא מחשבה בהכי ליה לפגל משום דהוי ליה מנחה שחסרה קודם קמיצה דפסולה להקטיר וא"כ לא מיפגלא במחשבה אפ"ה כיון דבמחשבה דמתן בלי והילוך והקטרה לא מצי למיתני או כזית דהוי לצדדין כדפרישתי במחשב בעבודת קמיצה נמי לא תני או כזית אע"ג דהכא לא הוי לצדדין בדפי' אבל תנא דידן דהני או כזית לא מקפיד (אין) הני' דאו כזית [הוי] לצדדין ומפרשינן כגון שחסרו ועמדו על כזית היכא דמצינא לפרושי ליה כגון במחשב באחת מג' עבודות לאכול כזית משיריה לחתר דהקטרה מהניא היכא שחסרו שיריה אחר הקמיצה כך נמצא ברש"י ישן של כתיבת יד: [24] ולפקינהו מידי מעילה אמר רב הונא אפילו לר"ע דאמר זריקה מועלת ליוצא ה"מ יוצא דאיתיה בעניה ופסול מחמת דבר אחר הוא אבל חסרון דפסולא דגופיה הוא לא מהני ליה הקטרה אמר ליה רבא אדרבה אפי' לר"א דאמר אין זריקה מועלת ליוצא ה"מ יוצא דליתיה בפנים אבל חסרון דאיתיה בפנים [25] מהניא ליה הקטרה אמר רבא מנא אמינא לה דתנן הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ ותני רבי חייא הקומץ את המנחה ולא תני אי כזית לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית וכיון דבמתן כלי בהילוך ובהקטרה לא מתני ליה [26] כן נמלאה בנלא אבד כשרה דמרוייחו מזו לה ואבד לאחר קמילה [27] : **וחכ"א אחד זה ואחד זה פסול ואין בו ברת.** וא"ת היינו ת"ק וי"ל דלאחר למסמס כוותיה דכי האי גוונא משני בפ' המפלת (נדה ל.): **ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה בו'.** הוה מצי למימר ה"מ יוצא מקמתו אבל יוצא כולו לא כלאחרינו בפ"ק דמעילה (דף י.) והכא ניצא כולו דמי כיון דאחוריו באכילה ומיהו פלוגתא היא התם וא"ת למ"ד יצא כולו לא הא דתניא פרק ג) כל שעה (פסחים לד.) נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעי' ר"א אומר יחרוק פי' דיש דס אע"פ שאין בשר ר' יהושע אומר לא יחרוק פי' דאם אין בשר אין דס ומודה ר' יהושע דאם זרק הולכה על כרחך ניצא כולו דאי נמשייר כזית זורק לכתחילה ומדקאמר אם זרק הולכה ש"מ דזריקה מועלת ניצא כולו ושמא דרבי יהושע עדיפא מדר"ע א"נ לענין הרצאה שאני לרבי יהושע בין לכתחילה בין לדיעבד אפי' ניצא כולו ג) כדאמר בפ' כיצד צולין (שם עז:) אבל לעולם לא מיקבע בפיגול ולא נפיק מידי מעילה היכא דיצא כולו מידי דהוה אחסרון לרב הונא: **ותני רבי חייא בו'.** ולא תני אי כזית רבי חייא בו'. ולא תני אי כזית דבעיתא מצמתינו אלא דלא תני אי כזית והכי תני הקומץ את המנחה לאכול שייריה כו' זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר עליה נמי קאי וכזית משיריה מיתוקם שפיר בשחסרו שייריה דהא מקטיר קומץ עליהן אבל ד) כזית מקטיר קומצה לא מיתוקם בשחסר קומץ ועמד על כזית דאי חסר קומץ בשעת מחשבה כבר נפסלה המנחה ותו לא מיפגלא ומשמע ליה לרבי חייא דאמר מיירי בחסר ועמד על כזית מ"ה מ"ש מיירי בחסר ועמד על כזית דבהא מצינא לפרושי ליה כגון בשחסרו שיריה אחר הקמיצה כך נמצא ברש"י ישן של כתיבת יד: [28] מהניא ליה הקטרה אמר רבא מנא אמינא לה דתנן הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ ותני רבי חייא הקומץ את המנחה ולא תני אי כזית לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית וכיון דבמתן כלי בהילוך ובהקטרה לא מתני ליה [29] כן נמלאה בנלא אבד כשרה דמרוייחו מזו לה ואבד לאחר קמילה [30] : **וחכ"א אחד זה ואחד זה פסול ואין בו ברת.** וא"ת היינו ת"ק וי"ל דלאחר למסמס כוותיה דכי האי גוונא משני בפ' המפלת (נדה ל.): **ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה בו'.** הוה מצי למימר ה"מ יוצא מקמתו אבל יוצא כולו לא כלאחרינו בפ"ק דמעילה (דף י.) והכא ניצא כולו דמי כיון דאחוריו באכילה ומיהו פלוגתא היא התם וא"ת למ"ד יצא כולו לא הא דתניא פרק ג) כל שעה (פסחים לד.) נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעי' ר"א אומר יחרוק פי' דיש דס אע"פ שאין בשר ר' יהושע אומר לא יחרוק פי' דאם אין בשר אין דס ומודה ר' יהושע דאם זרק הולכה על כרחך ניצא כולו דאי נמשייר כזית זורק לכתחילה ומדקאמר אם זרק הולכה ש"מ דזריקה מועלת ניצא כולו ושמא דרבי יהושע עדיפא מדר"ע א"נ לענין הרצאה שאני לרבי יהושע בין לכתחילה בין לדיעבד אפי' ניצא כולו ג) כדאמר בפ' כיצד צולין (שם עז:) אבל לעולם לא מיקבע בפיגול ולא נפיק מידי מעילה היכא דיצא כולו מידי דהוה אחסרון לרב הונא: **ותני רבי חייא בו'.** ולא תני אי כזית רבי חייא בו'. ולא תני אי כזית דבעיתא מצמתינו אלא דלא תני אי כזית והכי תני הקומץ את המנחה לאכול שייריה כו' זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר עליה נמי קאי וכזית משיריה מיתוקם שפיר בשחסרו שייריה דהא מקטיר קומץ עליהן אבל ד) כזית מקטיר קומצה לא מיתוקם בשחסר קומץ ועמד על כזית דאי חסר קומץ בשעת מחשבה כבר נפסלה המנחה ותו לא מיפגלא ומשמע ליה לרבי חייא דאמר מיירי בחסר ועמד על כזית מ"ה מ"ש מיירי בחסר ועמד על כזית דבהא מצינא לפרושי ליה כגון בשחסרו שיריה אחר הקמיצה כך נמצא ברש"י ישן של כתיבת יד: [31] מהניא ליה הקטרה אמר רבא מנא אמינא לה דתנן הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ ותני רבי חייא הקומץ את המנחה ולא תני אי כזית לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית וכיון דבמתן כלי בהילוך ובהקטרה לא מתני ליה [32] כן נמלאה בנלא אבד כשרה דמרוייחו מזו לה ואבד לאחר קמילה [33] : **וחכ"א אחד זה ואחד זה פסול ואין בו ברת.** וא"ת היינו ת"ק וי"ל דלאחר למסמס כוותיה דכי האי גוונא משני בפ' המפלת (נדה ל.): **ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה בו'.** הוה מצי למימר ה"מ יוצא מקמתו אבל יוצא כולו לא כלאחרינו בפ"ק דמעילה (דף י.) והכא ניצא כולו דמי כיון דאחוריו באכילה ומיהו פלוגתא היא התם וא"ת למ"ד יצא כולו לא הא דתניא פרק ג) כל שעה (פסחים לד.) נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעי' ר"א אומר יחרוק פי' דיש דס אע"פ שאין בשר ר' יהושע אומר לא יחרוק פי' דאם אין בשר אין דס ומודה ר' יהושע דאם זרק הולכה על כרחך ניצא כולו דאי נמשייר כזית זורק לכתחילה ומדקאמר אם זרק הולכה ש"מ דזריקה מועלת ניצא כולו ושמא דרבי יהושע עדיפא מדר"ע א"נ לענין הרצאה שאני לרבי יהושע בין לכתחילה בין לדיעבד אפי' ניצא כולו ג) כדאמר בפ' כיצד צולין (שם עז:) אבל לעולם לא מיקבע בפיגול ולא נפיק מידי מעילה היכא דיצא כולו מידי דהוה אחסרון לרב הונא: **ותני רבי חייא בו'.** ולא תני אי כזית רבי חייא בו'. ולא תני אי כזית דבעיתא מצמתינו אלא דלא תני אי כזית והכי תני הקומץ את המנחה לאכול שייריה כו' זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר עליה נמי קאי וכזית משיריה מיתוקם שפיר בשחסרו שייריה דהא מקטיר קומץ עליהן אבל ד) כזית מקטיר קומצה לא מיתוקם בשחסר קומץ ועמד על כזית דאי חסר קומץ בשעת מחשבה כבר נפסלה המנחה ותו לא מיפגלא ומשמע ליה לרבי חייא דאמר מיירי בחסר ועמד על כזית מ"ה מ"ש מיירי בחסר ועמד על כזית דבהא מצינא לפרושי ליה כגון בשחסרו שיריה אחר הקמיצה כך נמצא ברש"י ישן של כתיבת יד: [34] מהניא ליה הקטרה אמר רבא מנא אמינא לה דתנן הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ ותני רבי חייא הקומץ את המנחה ולא תני אי כזית לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית וכיון דבמתן כלי בהילוך ובהקטרה לא מתני ליה [35] כן נמלאה בנלא אבד כשרה דמרוייחו מזו לה ואבד לאחר קמילה [36] : **וחכ"א אחד זה ואחד זה פסול ואין בו ברת.** וא"ת היינו ת"ק וי"ל דלאחר למסמס כוותיה דכי האי גוונא משני בפ' המפלת (נדה ל.): **ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה בו'.** הוה מצי למימר ה"מ יוצא מקמתו אבל יוצא כולו לא כלאחרינו בפ"ק דמעילה (דף י.) והכא ניצא כולו דמי כיון דאחוריו באכילה ומיהו פלוגתא היא התם וא"ת למ"ד יצא כולו לא הא דתניא פרק ג) כל שעה (פסחים לד.) נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעי' ר"א אומר יחרוק פי' דיש דס אע"פ שאין בשר ר' יהושע אומר לא יחרוק פי' דאם אין בשר אין דס ומודה ר' יהושע דאם זרק הולכה על כרחך ניצא כולו דאי נמשייר כזית זורק לכתחילה ומדקאמר אם זרק הולכה ש"מ דזריקה מועלת ניצא כולו ושמא דרבי יהושע עדיפא מדר"ע א"נ לענין הרצאה שאני לרבי יהושע בין לכתחילה בין לדיעבד אפי' ניצא כולו ג) כדאמר בפ' כיצד צולין (שם עז:) אבל לעולם לא מיקבע בפיגול ולא נפיק מידי מעילה היכא דיצא כולו מידי דהוה אחסרון לרב הונא: **ותני רבי חייא בו'.** ולא תני אי כזית רבי חייא בו'. ולא תני אי כזית דבעיתא מצמתינו אלא דלא תני אי כזית והכי תני הקומץ את המנחה לאכול שייריה כו' זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר עליה נמי קאי וכזית משיריה מיתוקם שפיר בשחסרו שייריה דהא מקטיר קומץ עליהן אבל ד) כזית מקטיר קומצה לא מיתוקם בשחסר קומץ ועמד על כזית דאי חסר קומץ בשעת מחשבה כבר נפסלה המנחה ותו לא מיפגלא ומשמע ליה לרבי חייא דאמר מיירי בחסר ועמד על כזית מ"ה מ"ש מיירי בחסר ועמד על כזית דבהא מצינא לפרושי ליה כגון בשחסרו שיריה אחר הקמיצה כך נמצא ברש"י ישן של כתיבת יד: [37] מהניא ליה הקטרה אמר רבא מנא אמינא לה דתנן הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ ותני רבי חייא הקומץ את המנחה ולא תני אי כזית לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית וכיון דבמתן כלי בהילוך ובהקטרה לא מתני ליה [38] כן נמלאה בנלא אבד כשרה דמרוייחו מזו לה ואבד לאחר קמילה [39] : **וחכ"א אחד זה ואחד זה פסול ואין בו ברת.** וא"ת היינו ת"ק וי"ל דלאחר למסמס כוותיה דכי האי גוונא משני בפ' המפלת (נדה ל.): **ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה בו'.** הוה מצי למימר ה"מ יוצא מקמתו אבל יוצא כולו לא כלאחרינו בפ"ק דמעילה (דף י.) והכא ניצא כולו דמי כיון דאחוריו באכילה ומיהו פלוגתא היא התם וא"ת למ"ד יצא כולו לא הא דתניא פרק ג) כל שעה (פסחים לד.) נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעי' ר"א אומר יחרוק פי' דיש דס אע"פ שאין בשר ר' יהושע אומר לא יחרוק פי' דאם אין בשר אין דס ומודה ר' יהושע דאם זרק הולכה על כרחך ניצא כולו דאי נמשייר כזית זורק לכתחילה ומדקאמר אם זרק הולכה ש"מ דזריקה מועלת ניצא כולו ושמא דרבי יהושע עדיפא מדר"ע א"נ לענין הרצאה שאני לרבי יהושע בין לכתחילה בין לדיעבד אפי' ניצא כולו ג) כדאמר בפ' כיצד צולין (שם עז:) אבל לעולם לא מיקבע בפיגול ולא נפיק מידי מעילה היכא דיצא כולו מידי דהוה אחסרון לרב הונא: **ותני רבי חייא בו'.** ולא תני אי כזית רבי חייא בו'. ולא תני אי כזית דבעיתא מצמתינו אלא דלא תני אי כזית והכי תני הקומץ את המנחה לאכול שייריה כו' זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר עליה נמי קאי וכזית משיריה מיתוקם שפיר בשחסרו שייריה דהא מקטיר קומץ עליהן אבל ד) כזית מקטיר קומצה לא מיתוקם בשחסר קומץ ועמד על כזית דאי חסר קומץ בשעת מחשבה כבר נפסלה המנחה ותו לא מיפגלא ומשמע ליה לרבי חייא דאמר מיירי בחסר ועמד על כזית מ"ה מ"ש מיירי בחסר ועמד על כזית דבהא מצינא לפרושי ליה כגון בשחסרו שיריה אחר הקמיצה כך נמצא ברש"י ישן של כתיבת יד: [40] מהניא ליה הקטרה אמר רבא מנא אמינא לה דתנן הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ ותני רבי חייא הקומץ את המנחה ולא תני אי כזית לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית וכיון דבמתן כלי בהילוך ובהקטרה לא מתני ליה [41] כן נמלאה בנלא אבד כשרה דמרוייחו מזו לה ואבד לאחר קמילה [42] : **וחכ"א אחד זה ואחד זה פסול ואין בו ברת.** וא"ת היינו ת"ק וי"ל דלאחר למסמס כוותיה דכי האי גוונא משני בפ' המפלת (נדה ל.): **ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה בו'.** הוה מצי למימר ה"מ יוצא מקמתו אבל יוצא כולו לא כלאחרינו בפ"ק דמעילה (דף י.) והכא ניצא כולו דמי כיון דאחוריו באכילה ומיהו פלוגתא היא התם וא"ת למ"ד יצא כולו לא הא דתניא פרק ג) כל שעה (פסחים לד.) נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעי' ר"א אומר יחרוק פי' דיש דס אע"פ שאין בשר ר' יהושע אומר לא יחרוק פי' דאם אין בשר אין דס ומודה ר' יהושע דאם זרק הולכה על כרחך ניצא כולו דאי נמשייר כזית זורק לכתחילה ומדקאמר אם זרק הולכה ש"מ דזריקה מועלת ניצא כולו ושמא דרבי יהושע עדיפא מדר"ע א"נ לענין הרצאה שאני לרבי יהושע בין לכתחילה בין לדיעבד אפי' ניצא כולו ג) כדאמר בפ' כיצד צולין (שם עז:) אבל לעולם לא מיקבע בפיגול ולא נפיק מידי מעילה היכא דיצא כולו מידי דהוה אחסרון לרב הונא: **ותני רבי חייא בו'.** ולא תני אי כזית רבי חייא בו'. ולא תני אי כזית דבעיתא מצמתינו אלא דלא תני אי כזית והכי תני הקומץ את המנחה לאכול שייריה כו' זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר עליה נמי קאי וכזית משיריה מיתוקם שפיר בשחסרו שייריה דהא מקטיר קומץ עליהן אבל ד) כזית מקטיר קומצה לא מיתוקם בשחסר קומץ ועמד על כזית דאי חסר קומץ בשעת מחשבה כבר נפסלה המנחה ותו לא מיפגלא ומשמע ליה לרבי חייא דאמר מיירי בחסר ועמד על כזית מ"ה מ"ש מיירי בחסר ועמד על כזית דבהא מצינא לפרושי ליה כגון בשחסרו שיריה אחר הקמיצה כך נמצא ברש"י ישן של כתיבת יד: [43] מהניא ליה הקטרה אמר רבא מנא אמינא לה דתנן הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ ותני רבי חייא הקומץ את המנחה ולא תני אי כזית לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית וכיון דבמתן כלי בהילוך ובהקטרה לא מתני ליה [44] כן נמלאה בנלא אבד כשרה דמרוייחו מזו לה ואבד לאחר קמילה [45] : **וחכ"א אחד זה ואחד זה פסול ואין בו ברת.** וא"ת היינו ת"ק וי"ל דלאחר למסמס כוותיה דכי האי גוונא משני בפ' המפלת (נדה ל.): **ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה בו'.** הוה מצי למימר ה"מ יוצא מקמתו אבל יוצא כולו לא כלאחרינו בפ"ק דמעילה (דף י.) והכא ניצא כולו דמי כיון דאחוריו באכילה ומיהו פלוגתא היא התם וא"ת למ"ד יצא כולו לא הא דתניא פרק ג) כל שעה (פסחים לד.) נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעי' ר